

Usos del verb informar

Ús transitiu

Generalment, fem servir el verb *informar* amb el sentit de “posar algú al corrent d'alguna cosa, donar-li'n notícia”. Amb aquest sentit, té un ús transitiu (és a dir, amb un complement directe) i funciona de la manera següent: *Informar algú d'alguna cosa o sobre alguna cosa*. Recordeu que el complement directe no porta la preposició *a*.

L'alcalde ha informat el Ple d'un assumpte. (I no **al Ple*.)

Heu d'informar la tècnica de les vostres activitats. (I no **a la tècnica*.)

L'informarem sobre el nou pla. (Noteu que quan substituïm el complement directe ho fem amb els pronoms *el, la, els, les*, i no *li* ni *els*, que són propis del complement indirecte. Per tant, seria incorrecte **Li informarem sobre el nou pla*.)

Ús pronominal

Quan en fem un ús pronominal, *informar* vol dir “procurar-se notícies entorn d'algú o d'alguna cosa” i funciona de la manera següent: *informar-se de/sobre alguna cosa*.

Informeu-vos de les dates de matriculació al web.

M'han informat malament d'aquest tema.

Informa-me'n tan aviat com ho sàpigues.

Ús intransitiu

Com a verb intransitiu, *informar* vol dir, en l'àmbit jurídic: “Els fiscals i els advocats, parlar en compliment de llur càrrec”. En aquest cas, no accepta complement directe: *informar sobre alguna cosa*.

El fiscal ha informat sobre la suspensió d'execució de condemna del penat.

Segons aquests usos que acabem de veure, no són correctes construccions habituals en l'àmbit administratiu en què es fa servir el verb *informar* amb el sentit d'“emetre un informe”, ni com a transitiu ni com a intransitiu:

**La Comissió ha informat favorablement de l'assumpte.*

**El tècnic ha informat desfavorablement el projecte.*

**S'informa la suspensió...*

En aquests casos, cal fer servir la perífrasi *emetre un informe*:

La Comissió ha emès un informe favorable sobre l'assumpte.

El tècnic ha emès un informe desfavorable sobre el projecte.

S'emet un informe sobre la suspensió...

La pregunta del mes

Quina creieu que és la frase correcta?

- a) *Recorreran la sentència del tribunal.*
- b) *Recorreran contra la sentència del tribunal.*

Resposta

El verb *recórrer*, amb el sentit d'acudir a un jutge, a una autoritat, amb una demanda o petició és intransitiu (no admet un complement directe). Per tant, la resposta correcta és la *b*).

El verb *recórrer* pot ser transitiu, però amb el significat de fer un trajecte determinat (*Van recórrer deu quilòmetres*).

La dosi extra

Podeu consultar el règim d'un verb en qualsevol diccionari, on trobareu indicat si és transitiu o intransitiu i hi podreu veure alguns exemples de com es fa servir. Si no ho teniu clar, contacteu amb el Servei de Correcció.